

จป. 43/51

ที่ กก (กวน) ๐๔๐๔.๔/๓๓๓๔๓

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ขื้อหาหรือการขาดหลักประกันสัญญาในกรณีถูกอายัดทรัพย์สินเนื่องจากผู้รับจ้างค้างชำระค่าภาษีอากร
เรียน อธิบดีกรมชลประทาน

อ้างถึง หนังสือกรมชลประทาน ที่ กษ ๐๓๐๕/๔๔๑๕ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมชลประทาน แจ้งว่า กรมชลประทาน โดยโครงการชลประทานศรีสะเกษ สำนักชลประทานที่ ๔ ได้ทำสัญญาจ้างเหมาก่อสร้างจำนวน ๒ สัญญา กับ ห้างหุ้นส่วนจำกัด วิเศษศักดิ์วิศวกรรม คือ สัญญาเลขที่ สชป.๔/จ.ศก.๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๕ และสัญญาเลขที่ สชป.๔/จ.ศก.๓๕/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๕ โดยห้างฯ ได้วางหลักประกันสัญญาเป็นเงินสด จำนวน ๔๓,๓๕๐ บาท และ ๒๒,๐๐๐ บาท ตามลำดับ ต่อมา ปรากฏว่าห้างฯ ได้ค้างชำระภาษีอากรสำนักงานสรรพากรพื้นที่ศรีสะเกษ กรมสรรพากรจึงได้มี คำสั่งอายัดตามมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร ขอลายเงินที่ห้างฯ นำมาวางเป็นหลักประกัน ทั้งสองสัญญา ซึ่งโครงการชลประทานศรีสะเกษได้นำกรณีดังกล่าวไปเทียบเคียงกับหนังสือสำนักงาน-คณะกรรมการกฤษฎีกา คำวนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๑/๐๕๕๐ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เรื่อง การอายัดทรัพย์สินซึ่งเป็นหลักประกันสัญญา จึงได้นำส่งเงินหลักประกันสัญญาให้กับกรมสรรพากร ตามคำสั่งอายัด ๒ คำสั่งดังกล่าว จึงทำให้สัญญาจ้างเหมาทั้ง ๒ สัญญาของห้างฯ ขาดหลักประกัน สัญญา กรมชลประทาน จึงขอหาหรือว่า กรมฯ จะต้องดำเนินการอย่างไร เพื่อให้ถูกต้องตามระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และใช้เป็นแนวทางในการ ปฏิบัติงานต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางขอเรียนว่า คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ (กวน) พิจารณาแล้วเห็นว่า ในกรณีที่ส่วนราชการได้รับคำสั่งอายัด ตามมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร จากกรมสรรพากร ให้ นำส่งเงินที่คู่สัญญาของทางราชการ ได้นำมาวางไว้เป็นหลักประกันสัญญา นั้น กวน. ได้มีแนวทาง พิจารณาว่า ทรัพย์สินที่คู่สัญญาของทางราชการ ได้นำมาวางไว้เป็นหลักประกันสัญญาเป็น ไป เพื่อประโยชน์ของทางราชการในอันที่จะสามารถบังคับเอาแก่ทรัพย์สินนั้นเพื่อการชดใช้หรือบรรเทา ความเสียหายที่อาจเกิดกับทางราชการในกรณีที่คู่สัญญามีได้ปฏิบัติตามภาระหน้าที่ตามสัญญาหรือ ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใด ๆ ขึ้น ดังนั้น ในทางปฏิบัติเมื่อส่วนราชการ ได้รับแจ้งคำสั่งอายัดทรัพย์สิน

จากกรมสรรพากรแล้ว ส่วนราชการในฐานะผู้ว่าจ้างมิใช่ลูกหนี้โดยตรงกับกรมสรรพากร ซึ่งมีสิทธิหักค่าปรับและริบหลักประกันสัญญา ส่วนราชการย่อมสามารถแจ้งคัดค้าน โดยการมีหนังสือตอบชี้แจงให้ทราบว่า ทรัพย์สินดังกล่าวผู้ค้างภาษีอากรยังคงมีภาระผูกพันอยู่กับส่วนราชการนั้นๆ จึงทำให้ไม่อาจส่งทรัพย์สินให้แก่กรมสรรพากรในขณะนี้ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๑๒ และเมื่อพ้นภาระผูกพันตามสัญญาแล้ว ส่วนราชการจะดำเนินการเพื่อนำส่งทรัพย์สินนั้นแก่กรมสรรพากรโดยเร็วต่อไป

สำหรับกรณีตามข้อหาหรือของกรมชลประทาน หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา คำนวณที่ชุด ที่ นร ๐๕๐๑/๐๕๕๐ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ที่กรมฯ นำมาเทียบเคียง นั้น เป็นกรณีที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาตอบข้อหาหรือเฉพาะกรณีของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งเมื่อมิใช่การตอบข้อหาหรือของกรมฯ โดยตรง หรือมิใช่กรณีที่มีการแจ้งเวียนเป็นมติคณะรัฐมนตรี ให้ส่วนราชการถือปฏิบัติเป็นการทั่วไปแล้ว กรณีก็ไม่มิผลบังคับให้กรมฯ ต้องนำมาพิจารณาหรือยึดถือปฏิบัติตามแต่อย่างใด และทั้งนี้ การที่ส่วนราชการต่างๆ จะนำส่งเงินให้แก่กรมสรรพากรเมื่อได้รับคำสั่งอาัยค โดยไม่ทำการแจ้งคัดค้านตามแนวทางการปฏิบัติของ กวพ. ดังกล่าว ย่อมทำให้เกิดความเสียหายแก่ส่วนราชการนั้นๆ และทางราชการได้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ สรวิรสาศตร์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ

ฝ่ายเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๒๒๗๓ ๕๐๒๔ ต่อ ๔๕๕๓

โทรสาร. ๐ ๒๒๒๗๑ ๑๐๔๕

ด่วนที่สุด

ที่ นร 0901/0550

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
1 ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ 10200

9 พฤษภาคม 2550

เรื่อง การอายัดทรัพย์สินซึ่งเป็นหลักประกันสัญญา

เรียน อธิบดีกรมสรรพากร

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร 0901.3/ป 226 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2550

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การใช้อำนาจของกรมสรรพากร ตามมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร ในการอายัดเงินหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา

ตามที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้หารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการอายัดทรัพย์สินซึ่งเป็นหลักประกันสัญญา และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงการคลัง (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมสรรพากร) และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ 11 และคณะที่ 12) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว และมีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ฝ่ายกฎหมายการคลัง

โทร. 0 2222 0206-9 ต่อ 428

โทรสาร 0 2226-5164

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การใช้อำนาจของกรมสรรพากร ตามมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร
ในการอายัดเงินหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศท 0515(4)/08944 ลงวันที่ 24 ตุลาคม 2549 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปลความได้ว่า ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้อนุญาตหรือของกรมสรรพากร เรื่อง การใช้อำนาจของกรมสรรพากรตามมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร ในการอายัดหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญารับเหมาก่อสร้าง (เรื่องเสรีจี้ 498/2548) โดยมีความเห็นว่า เงินที่ผู้รับจ้าง นำมาวางเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญานั้น ตราบใดที่ผู้รับจ้างไม่ใช้สิทธิหลักประกัน เงินดังกล่าวก็เป็นทรัพย์สินของผู้รับจ้าง ซึ่งกรมสรรพากร มีอำนาจอายัดได้นั้น เนื่องจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้รับคำสั่งอายัดของกรมสรรพากรตามมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร ให้อายัดเงินที่บริษัท เชียงใหม่ ซี เค อาร์ จำกัด นำมาวางเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาซื้อขายและติดตั้งเครื่องปรับอากาศ เลขที่ 66/2549 เป็นจำนวน 26,886.06 บาท และให้นำส่งแก่สำนักงานสรรพากรพื้นที่ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่รับคำสั่งอายัด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกา เพิ่มเติมในประเด็น ดังนี้

(1) การที่กรมสรรพากรมีอำนาจอายัดได้นั้น ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะเก็บหรือยึดเงินค้ำประกันไว้จนกว่าจะหมดภาระการค้ำประกันแล้ว จึงส่งให้กรมสรรพากรอายัด หรือต้องส่งให้กรมสรรพากรทันทีที่ได้รับการแจ้งการอายัด หรืออย่างไร

(2) หากผู้ว่าจ้างมีสิทธิเก็บหรือยึดเงินค้ำประกันไว้ ผู้ว่าจ้างมีสิทธิตามสัญญาที่จะรับหลักประกันทั้งหมดหรือหักเอาเงินประกันชุดใช้ ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นได้หรือไม่ และถ้ามีเงินเหลือจึงจะส่งให้กรมสรรพากร หรืออย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 12) ได้พิจารณาข้อหารือของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร) และผู้แทนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า เป็นประเด็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับหลักการบังคับคดีโดยการใช้อำนาจอายัด ของกรมสรรพากรตามมาตรา 12¹ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่สมควรพิจารณาวินิจฉัยร่วมกันโดยกรรมการกฤษฎีกาที่มีความ เชี่ยวชาญเฉพาะในหลายด้านและด้วยความรอบคอบในการพิจารณา จึงขอให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาศัยอำนาจตามข้อ 12 วรรคหนึ่ง ของระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการประชุมกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ.2522 จัดให้มีการประชุมร่วมกันของกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 11) และกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 12) เป็นกรณีพิเศษ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ 11 และคณะที่ 12) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว โดยรับฟังคำชี้แจง ข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร) และผู้แทนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า มีประเด็นปัญหาที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่า เงินที่บริษัทเชียงใหม่ ซี เค อาร์ จำกัด นำมาวางเพื่อเป็นหลักประกัน การปฏิบัติตามสัญญาไว้กับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่นั้น เป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่หรือบริษัทเชียงใหม่ ซี เค อาร์ จำกัด ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ 11 และคณะที่ 12) พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่ข้อ 8³ ของสัญญาซื้อขายและติดตั้ง เครื่องปรับอากาศระหว่างมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ผู้ซื้อ) และบริษัทเชียงใหม่ ซี เค อาร์ จำกัด (ผู้ขาย) ได้กำหนดให้ผู้ขายนำหลักประกันเป็นเงินสด มามอบให้แก่ผู้ซื้อเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา และผู้ซื้อจะคืนให้ผู้ขายพ้นจากข้อผูกพันตามสัญญานี้แล้ว ดังนั้น การที่บริษัทเชียงใหม่ ซี เค อาร์ จำกัด นำเงินสดจำนวน 62,480 บาท มาวางเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาไว้กับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่นั้น มิได้มีเจตนาจะส่งมอบเงิน ให้เป็นของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นการเด็ดขาดแต่อย่างใด เป็นเพียงการส่งมอบเงินเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาเท่านั้น และเมื่อสัญญา สิ้นสุดลงโดยบริษัทเชียงใหม่ ซี เค อาร์ จำกัด พ้นจากข้อผูกพันตามสัญญา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ก็มีหน้าที่ที่ต้องคืนเงินหลักประกันให้แก่บริษัทเชียงใหม่ ซี เค อาร์ จำกัด

ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปคือ เมื่อกรมสรรพากรมีคำสั่งอายัดเงินหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาแล้ว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จะมีสิทธิเก็บหรือยึดเงินหลักประกันดังกล่าวไว้จนกว่าสัญญาจะสิ้นสุดผูกพันได้หรือไม่ เห็นว่า เมื่อพิจารณาฐานะความเป็นเจ้าของของกรมสรรพากร และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่แล้ว ปรากฏว่ากรมสรรพากรมีฐานะเป็นเจ้าหนี้ภาษีอากร ซึ่งเป็นหนี้ที่มีสิทธิลบล้างหนี้หรือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้ ตามมาตรา 251 ประกอบกับมาตรา 253 (3) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีฐานะเป็นเจ้าหนี้ตามสัญญา ซึ่งมีเพียงบุคคลลบล้างเท่านั้น ดังนั้น กรมสรรพากรในฐานะที่เป็นเจ้าหนี้ภาษีอากร จึงมีสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้จากเงินหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา ในลำดับก่อนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประกอบกับหลักการบังคับคดีตามมาตรา 287⁶ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง การบังคับคดีแก่

ทรัพย์สินของลูกหนี้ย่อมไม่กระทบกระทั่งถึงบุริมสิทธิหรือสิทธิอื่นๆ ซึ่งบุคคลภายนอกอาจร้องขอให้บังคับเหนือทรัพย์สินนั้นได้ตามกฎหมาย ซึ่งคำว่าสิทธิอื่นๆ นี้ จะต้องเป็นสิทธิที่เทียบเคียงได้ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิด้วย เมื่อสิทธิของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นเพียงบุคคลสิทธิ มิใช่บุริมสิทธิหรือสิทธิอื่นๆ ตามมาตรา 287 ดังกล่าว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ย่อมไม่อาจโต้แย้งหรือคัดค้านคำสั่งอายัดของกรมสรรพากรได้ ด้วยเหตุนี้เมื่อกรมสรรพากรมีคำสั่งอายัดเงินหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาแล้ว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จึงมีหน้าที่ต้องส่งเงินหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาให้แก่กรมสรรพากรภายในเวลาที่กำหนด จะเก็บหรือยึดเงินหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาไว้จนกว่าสัญญาจะสิ้นผลผูกพันมิได้

ประเด็นที่สอง เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งอายัดโดยการส่งเงินหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาให้แก่กรมสรรพากรภายในเวลาที่กำหนด ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นต้องวินิจฉัยในประเด็นนี้อีก

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

พฤษภาคม 2550

1 มาตรา 12 ภาษีอากรซึ่งต้องเสียหรือนำส่งตามลักษณะนี้ เมื่อถึงกำหนดชำระแล้ว ถ้ามิได้เสียหรือนำส่งให้ถือเป็นภาษีอากรค้าง

เพื่อให้ได้รับชำระภาษีอากรค้าง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบเสียภาษีอากรหรือนำส่งภาษีอากรได้ทั่วราชอาณาจักร โดยมีต้องขอให้ศาลออกหมายยึดหรือคำสั่ง อำนาจดังกล่าวอธิบดีจะมอบให้รองอธิบดีหรือสรรพากรเขตก็ได้

ในจังหวัดอื่นนอกกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอมีอำนาจเช่นเดียวกับอธิบดีตามวรรคสองภายในเขตท้องที่จังหวัดหรืออำเภอนั้น แต่สำหรับนายอำเภอนั้นจะใช้อำนาจสั่งขายทอดตลาดได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด

วิธีการยึดหรือขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม ส่วนวิธีการอายัดให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุวัติรัฐมนตรี

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าว ให้หักค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายในการยึดและขายทอดตลาด และเงินภาษีอากรค้าง ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สิน

ผู้ต้องรับผิดชอบเสียภาษีอากรตามวรรคสอง ให้หมายความรวมถึงผู้เป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดในห้างหุ้นส่วนจำกัดนิติบุคคลด้วย

2 ข้อ 12 ในกรณีที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะในหลายด้านหรือต้องการความรอบคอบในการพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษาอาจขอให้กรรมการการอาชีวศึกษาสองหรือสามคนมาประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นกรณีพิเศษก็ได้

ฯลฯ

ฯลฯ

3 ข้อ 8 หลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา

ในขณะทำสัญญานี้ ผู้ขายได้นำหลักประกันเป็นเงินสดตามใบเสร็จรับเงิน เลขที่ 32635 เลขที่ 1631731 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549 เป็นจำนวน 62,480 บาท (หกหมื่นสองพันสี่ร้อยแปดสิบบาทถ้วน) ซึ่งเท่ากับร้อยละ 5 (5%) ของราคาทั้งหมดตามสัญญา มามอบให้แก่ผู้ซื้อเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญานี้

หลักประกันที่ผู้ขายนำมามอบไว้ตามวรรคหนึ่ง ผู้ซื้อจะคืนให้เมื่อผู้ขายพ้นจากข้อผูกพันตามสัญญานี้แล้ว

4 มาตรา 251 ผู้ทรงบุริมสิทธิย่อมทรงไว้ซึ่งสิทธิเหนือทรัพย์สินของลูกหนี้ในการที่จะได้รับชำระหนี้ก่อนค้ำชำระแก่ตนจากทรัพย์สินนั้นก่อนเจ้าหนี้อื่นๆ โดยนัยดังบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายนี้หรือบทกฎหมายอื่น

5 มาตรา 253 ถ้าหนี้มีอยู่เป็นคุณแก่บุคคลผู้ใดในมูลอย่างหนึ่งอย่างใดดังจะกล่าวต่อไปนี้ บุคคลผู้นั้นย่อมมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้ คือ

ฯลฯ

ฯลฯ

(3) ค่าภาษีอากร และเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเพื่อการทำงานที่ได้ทำให้แก่ลูกหนี้ซึ่งเป็นนายจ้าง

ฯลฯ

ฯลฯ

6 มาตรา 287 ภายใต้นับบังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา 288 และ 289 บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยการบังคับคดีแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษานั้น ย่อมไม่กระทบกระทั่งถึงบุริมสิทธิหรือสิทธิอื่นๆ ซึ่งบุคคลภายนอกอาจร้องขอให้บังคับเหนือทรัพย์สินนั้นได้ตามกฎหมาย